Sygn. akt: I Ns 334/16

POSTANOWIENIE

Dnia 4 kwietnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Lidzbarku Warmińskim I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Magdalena Maszlanka

Protokolant: pracownik sądowy Katarzyna Rogucka

po rozpoznaniu w dniu 4 kwietnia 2017 r. w Lidzbarku Warmińskim na rozprawie

sprawy z wniosku Gminy Miejskiej L.

z udziałem S. S. (1)

o stwierdzenie nabycia praw do spadku po L. S.

1. stwierdza, że spadek po L. S. zmarłym w dniu 2 stycznia 2013 r. w L., ostatnio stale zamieszkałym w L. nabył na podstawie ustawy w całości brat spadkodawcy – S. S. (1), syn S. i A., urodzony w dniu (...);

2. nakazuje pobrać od wnioskodawcy Gminy Miejskiej L. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Lidzbarku Warmińskim kwotę 966,66 zł (dziewięćset sześćdziesiąt sześć 66/100) tytułem zwrotu wydatków;

3. stwierdza, że wnioskodawca i uczestnik ponoszą koszty postępowania każde stosownie do swojego udziału w sprawie.

SSR Magdalena Maszlanka

Sygn. akt I Ns 334/16

UZASADNIENIE

Wnioskodawca Gmina Miejska L. wniosła o stwierdzenie, że spadek po L. S. zmarłym w dniu 2 stycznia 2013 r. w L., ostatnio stale zamieszkałym w L., na podstawie ustawy nabył brat spadkodawcy S. S. (1) oraz o zasądzenie kosztów postępowania.

Uczestnik S. S. (1) nie odniósł się do żądania wniosku.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. S. zmarł w dniu 2 stycznia 2013 r. w L.. Ostatnio stale zamieszkiwał w L.. W chwili śmierci był rozwieziony, nie miał dzieci. Ojciec spadkodawcy- S. S. (2) zmarł w dniu 21 lutego 2005 r., a jego matka -A. S. w dniu 18 stycznia 1964 r. Spadkodawca miał jednego brata - S. S. (1), który nie odrzucał spadku i nie zrzekał się dziedziczenia.

Spadkodawca nie pozostawił testamentu.

(odpisy skrócone aktów stanu cywilnego- k.6-9)

Sąd zważył, co następuje:

L. S. zmarł nie pozostawiwszy testamentu, a zatem to przepisy ustawy określają, kto jest jego spadkobiercą.

Zgodnie z art. 931§1 i 2 k.c., w pierwszej kolejności powołane są z ustawy do spadku dzieci spadkodawcy oraz jego małżonek; dziedziczą oni w częściach równych. Jednakże część przypadająca małżonkowi nie może być mniejsza niż jedna czwarta całości spadku. Jeżeli dziecko spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadał, przypada jego dzieciom w częściach równych. Przepis ten stosuje się odpowiednio do dalszych zstępnych.

Art. 932 § 1, 2, 3, 4, 5, 6 k.c. stanowi, że w braku zstępnych spadkodawcy powołani są do spadku z ustawy jego małżonek i rodzice. Udział spadkowy każdego z rodziców, które dziedziczy w zbiegu z małżonkiem spadkodawcy, wynosi jedną czwartą całości spadku. Jeżeli ojcostwo rodzica nie zostało ustalone, udział spadkowy matki spadkodawcy, dziedziczącej w zbiegu z jego małżonkiem, wynosi połowę spadku. W braku zstępnych i małżonka spadkodawcy cały spadek przypada jego rodzicom w częściach równych. Jeżeli jedno z rodziców spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku, udział spadkowy, który by mu przypadał, przypada rodzeństwu spadkodawcy w częściach równych. Jeżeli którekolwiek z rodzeństwa spadkodawcy nie dożyło otwarcia spadku pozostawiając zstępnych, udział spadkowy, który by mu przypadał, przypada jego zstępnym. Podział tego udziału następuje według zasad, które dotyczą podziału między dalszych zstępnych spadkodawcy. Jeżeli jedno z rodziców nie dożyło otwarcia spadku i brak jest rodzeństwa spadkodawcy lub ich zstępnych, udział spadkowy rodzica dziedziczącego w zbiegu z małżonkiem spadkodawcy wynosi połowę spadku.

W orzecznictwie ugruntowane jest przy tym stanowisko, że w postępowaniu o stwierdzenie nabycia spadku rola sądu jest determinowana ustawowym nakazem działania z urzędu, a rozstrzygnięcie zapada niezależnie od wniosków i stanowiska stron, lecz stosownie do wyników postępowania dowodowego oraz norm prawa materialnego, mających zastosowanie w danym stanie faktycznym. Nie wyłącza to ogólnych przepisów dotyczących postępowania dowodowego i nie zwalnia zainteresowanych z obowiązku udowodnienia twierdzeń, z których wywodzą korzystne dla siebie skutki prawne ani nie nakłada na sądy orzekające obowiązku prowadzenia postępowania dowodowego z urzędu, lecz chodzi przede wszystkim o zbadanie z urzędu, stosownie do treści zebranego materiału dowodowego, kto jest spadkobiercą (tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 9 września 2011 r. w sprawie I CSK 12/11).

Przenosząc te rozważania na grunt rozpoznawanej sprawy, wskazać należy, że prowadzone postępowanie dowodowe, a nadto ogłoszenie o toczącym się postępowaniu zarządzone w trybie art. 672 k.p.c. nie doprowadziło do ujawnienia innych krewnych spadkodawcy niż jego brat - S. S. (1). Skutkowało to stwierdzeniem, że nabył on w całości spadek po L. S..

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 520 § 1 k.p.c. Zasada ujęta w art. 520 § 1 k.p.c. jest nienaruszalna wtedy, gdy uczestnicy są w równym stopniu zainteresowani wynikiem postępowania lub - mimo braku tej równości - ich interesy są wspólne. W pozostałych wypadkach sąd może od tej zasady odstąpić i na żądanie uczestnika, albo z urzędu - jeżeli działa bez adwokata lub radcy prawnego (art. 109 w związku z art. 13 § 2 k.p.c.) - orzec według dyrektyw określonych w art. 520 § 2 lub 3 k.p.c. W rozpoznawanej sprawie nie można przyjąć, że interesy zainteresowanych były sprzeczne i nie było podstaw, by odstępować od ogólnej zasady wyrażonej w art. 520 § 1 k.p.c.

Podstawę rozstrzygnięcia w przedmiocie nieopłaconych kosztów sądowych był art. 83 ust. 2 w zw. z art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych. Stosownie do tych przepisów sfinansowanie wydatku przez Skarb Państwa jest tymczasowe, kredytowe i podlega rozliczeniu w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie, z odpowiednim zastosowaniem zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Cytowane przepisy ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych stosować należy z uwzględnieniem specyfiki postępowania nieprocesowego wyrażającej się w brzmieniu powołanego już i będącego podstawą rozstrzygnięcia o kosztach postępowania art. 520 § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem każdy uczestnik postępowania ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie, co oznacza że obciążają go koszty tej czynności, której sam dokonał, jak i czynności podjętej w jego interesie, także przez sąd, na jego wniosek lub z urzędu.

W niniejszej sprawie ogłoszenie o toczącym się postępowaniu nastąpiło z urzędu, lecz było dokonane wyłącznie w interesie wnioskodawcy, który domagał się ustalenia przez Sąd z urzędu, kto jest spadkobiercą po zmarłym L. S.. Sąd obciążył zatem wnioskodawcę wydatkami związanymi z ogłoszeniem.